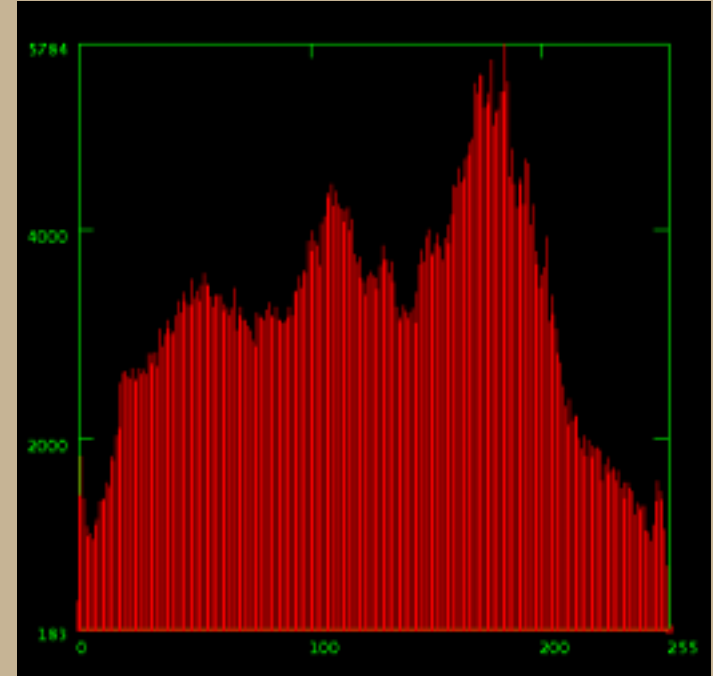

2. Thresholding

Kató Zoltán

<http://www.cab.u-szeged.hu/~kato/segmentation/>

Hisztogram

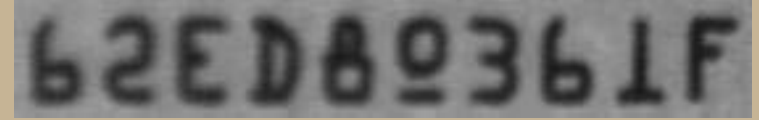
- Olyan grafikon, amely minden lehetséges szürkeárnyalathoz megadja a képen az adott árnyalatú pixelek számát.
- Ha normalizáljuk (minden értéket elosztunk a kép méretével), akkor az egyes pixelértékek előfordulási **valószínűségét** kapjuk.

- Egy szürkeárnyalatos kép fényintenzitást rögzít.
- A rögzített intenzitás egy (x,y) pontban lényegében két összetevő szorzata: $f(x,y)=r(x,y)i(x,y)$
 - a felület visszaverődési tulajdonsága: $r(x,y)$
 - illetve a megvilágítás erőssége: $i(x,y)$
- Ha a megvilágítás **egyenletes** (vagyis $i(x,y)$ konstans), akkor $f(x,y)$ jól tükrözi a szegmentálandó felületek visszaverődési tulajdonságát → a hisztogram jól használható
- Ha a megvilágítás **nem egyenletes**, akkor a $f(x,y)$ torzítottan adja vissza $r(x,y)$ -t → a hisztogramból nyert információ félrevezető lehet.

Thresholding

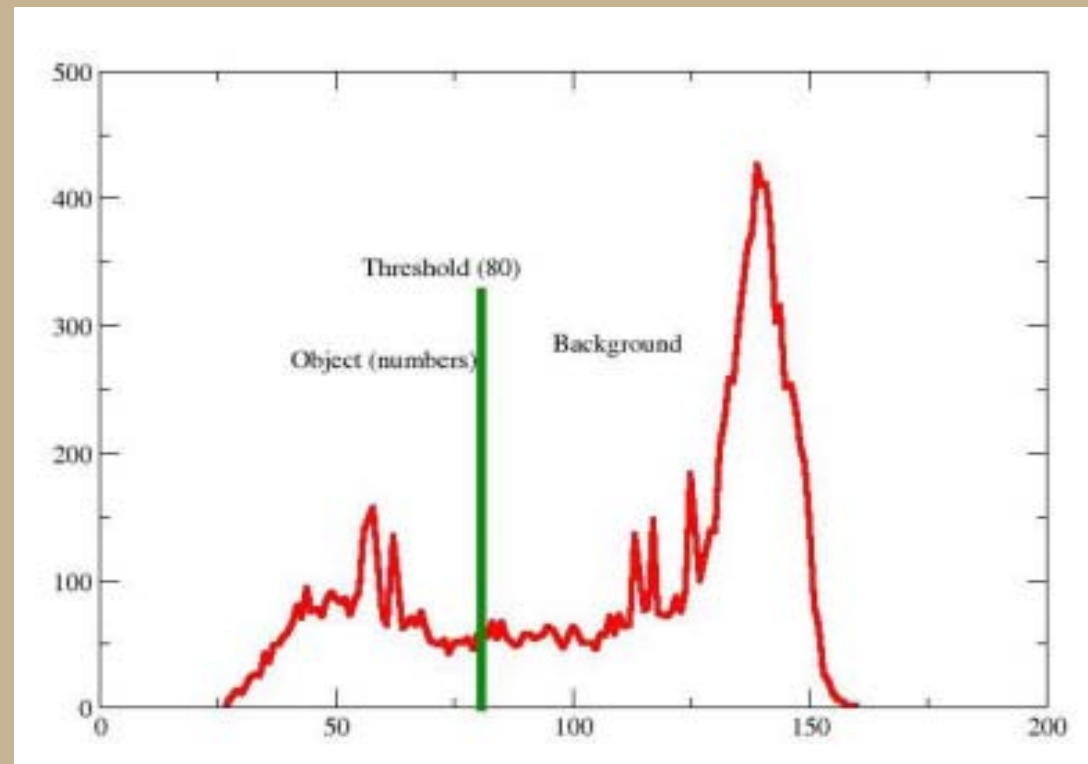
Alapfeltevések:

- Az objektum és a háttér eltérő intenzitású (nagy kontraszt)
- Az objektum és a háttér homogén intenzitású

Például: sötét objektum világos háttéren:

- $f(x,y)$ - input kép;
- $t(x,y)$ - szegmentált kép;
- T =küszöbérték

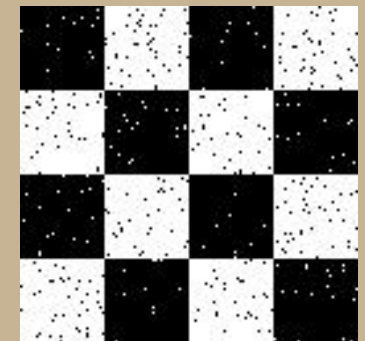
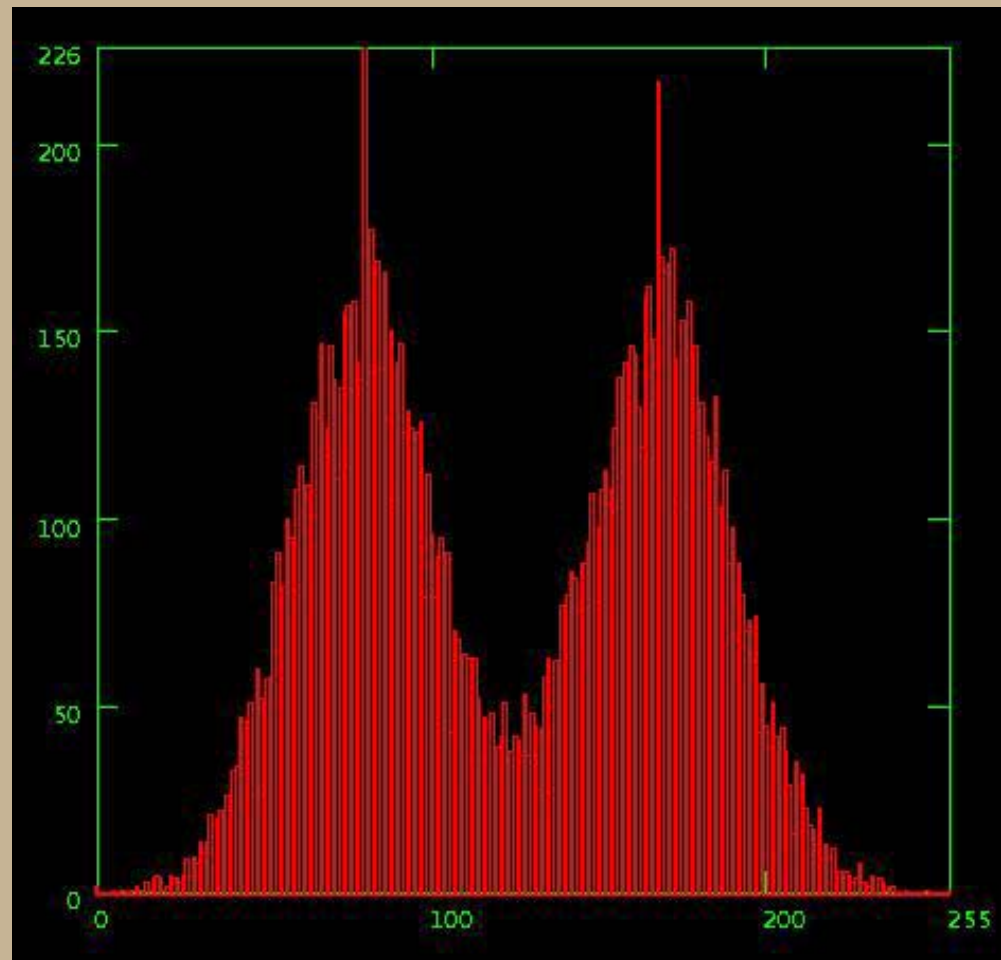
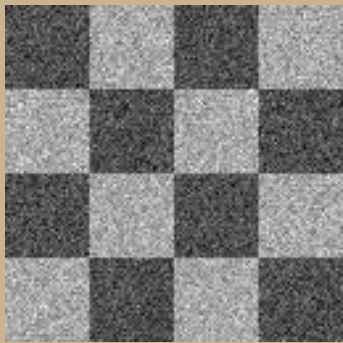
$$f(x,y) \leq T \rightarrow t(x,y) = 1 \text{ (object)}$$

$$f(x,y) > T \rightarrow t(x,y) = 0 \text{ (background)}$$

Küszöbérték meghatározása

- Zajos kép esetében nehéz (~lehetetlen) kielégítő küszöbértéket meghatározni → a szegmentálás inhomogén lesz.
 - Zajszűrés jelenthet megoldást, ha nem túl nagy a zaj...

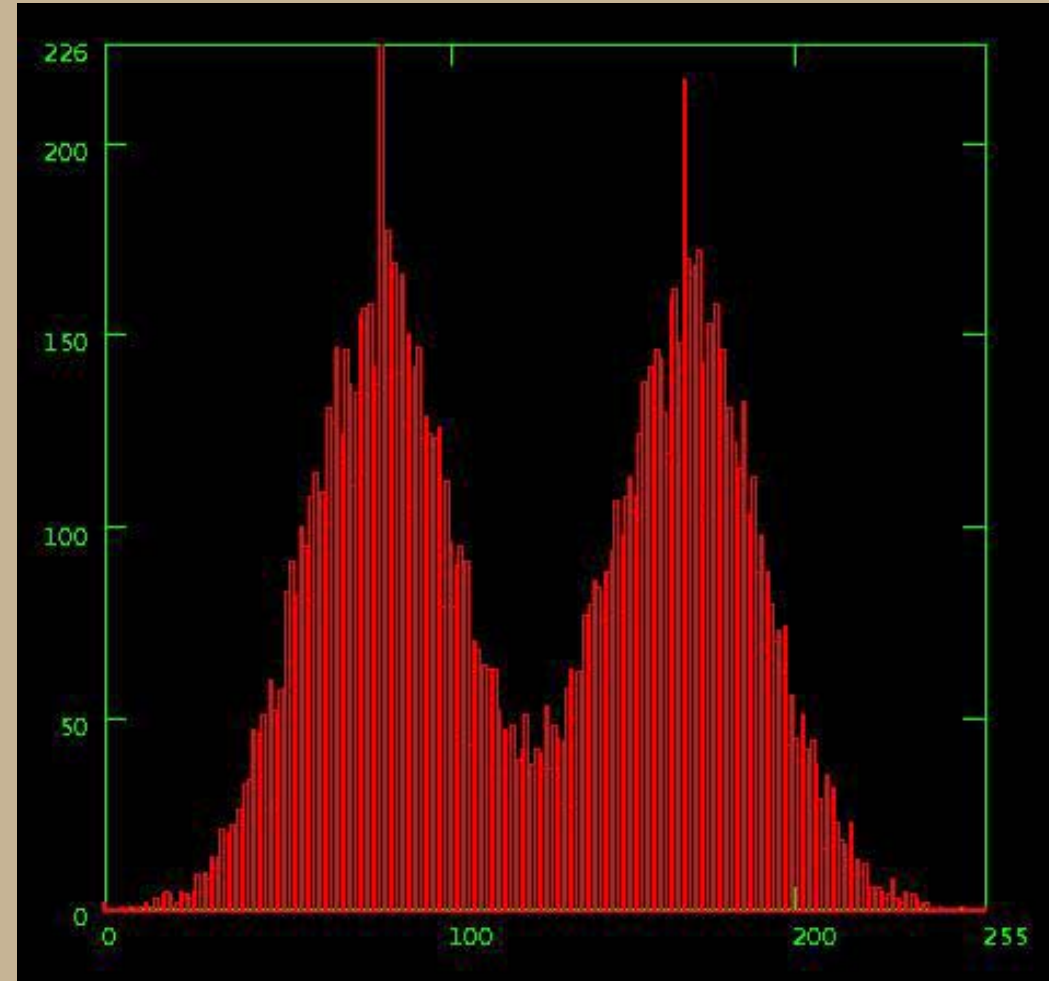

- Lehet az input képtől függetlenül, **manuálisan rögzített** érték
 - Egyszerű
 - Kontrollált környezetben jól használható (ipari alkalmazások)
- **Adaptív eljárások**, melyek az input képhez automatikusan választják ki az optimális küszöbértéket:
 - Globális hisztogram-ból klaszterezéssel számított érték
 - Isodata algoritmus (Yanni)
 - Otsu algoritmus
 - Lokálisan változó érték (egyenetlen megvilágítás)
 - Niblack algoritmus

Isodata algoritmus (Yanni)

● Jól használható, ha az előtér és a háttér kb. ugyanannyi pixelből áll.

- **Inicializálás:** a hisztogramot két részre osztjuk (célszerűen a felezőponton): T_0
- kiszámítjuk az objektum valamint a háttér intenzitásának középértékét: M_i, m_i
- Az új küszöbérték a két középérték átlaga: $T_i = (M_i + m_i) / 2$
- **Vége** ha a küszöbérték már nem változik: $T_{k+1} = T_k$

- A bemeneti kép L szürkeárnyalatot tartalmaz
- a normalizált hisztogram minden x szürkeértékhez megadja az előfordulási gyakoriságát (valószínűségét): p_x
- Az algoritmus lényege: keressük meg azt a T küszöbszámot, amely **maximalizálja** az objektum-háttér közötti varianciát.
- Az előtér/háttér pixelek gyakorisága (valószínűsége)

$$\text{háttér : } B(T) = \sum_{x=1}^T p_x \quad \text{objektum : } 1 - B(T) = \sum_{x=T+1}^L p_x$$

$$\mu(T) \equiv \sum_{x=1}^T xp_x, \text{ a teljes kép középértéke : } \mu \equiv \frac{\sum_{x=1}^L xp_x}{\sum_{x=1}^L p_x}$$

Otsu algoritmus

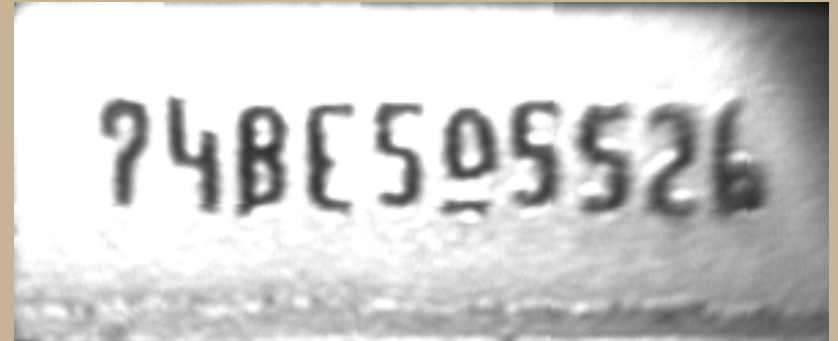
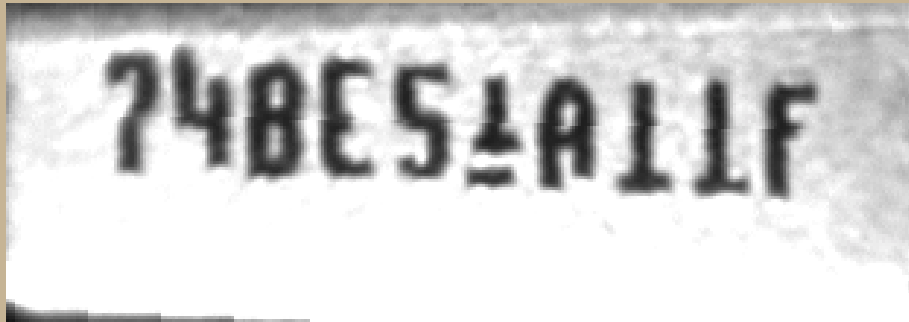
- Objektum/háttér pixelek középértéke: $\mu_B = \frac{\mu_T}{B(T)}$, $\mu_O = \frac{\mu - \mu_T}{1 - B(T)}$
- Hasonlóan a szórás: $\sigma_B^2 = \frac{1}{B(T)} \sum_{x=1}^T (x - \mu_B)^2 p_x$, $\sigma_O^2 = \frac{1}{1 - B(T)} \sum_{x=T+1}^L (x - \mu_O)^2 p_x$
- A teljes szórás:

$$\begin{aligned}\sigma_T^2 &= \sum_{x=1}^T (x - \mu)^2 p_x + \sum_{x=T+1}^L (x - \mu)^2 p_x = \dots = \\ &= \underbrace{B(T)\sigma_B^2 + (1 - B(T))\sigma_O^2}_{\text{osztályon belüli varianciától függ}} + \underbrace{(\mu_B - \mu)^2 B(T) + (\mu_O - \mu)^2 (1 - B(T))}_{\text{osztályok közötti varianciától függ}} \equiv \sigma_W^2(T) + \sigma_B^2(T)\end{aligned}$$

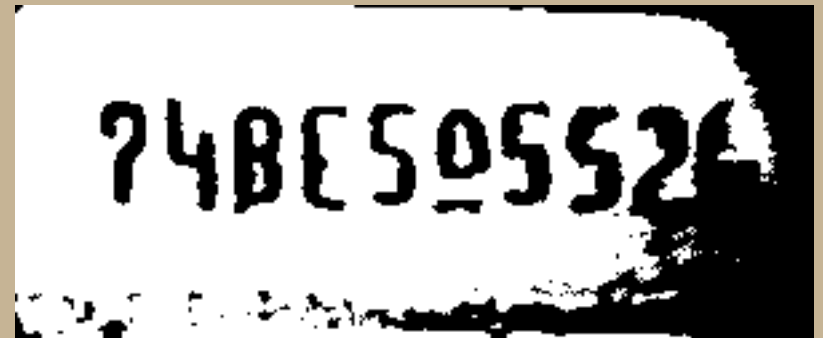
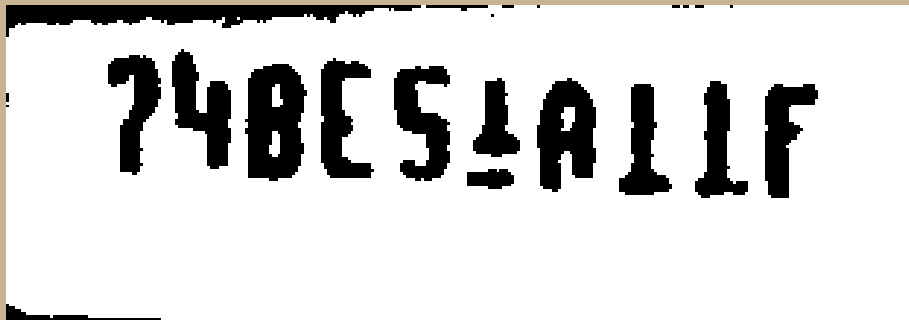
- nyilván σ_T^2 konstans, és T -t úgy kell beállítani, hogy $\sigma_B^2(T)$ a lehető legnagyobb legyen:

$$\sigma_B^2(T) = \dots = \frac{(\mu(T) - \mu B(T))^2}{B(T)(1 - B(T))}$$

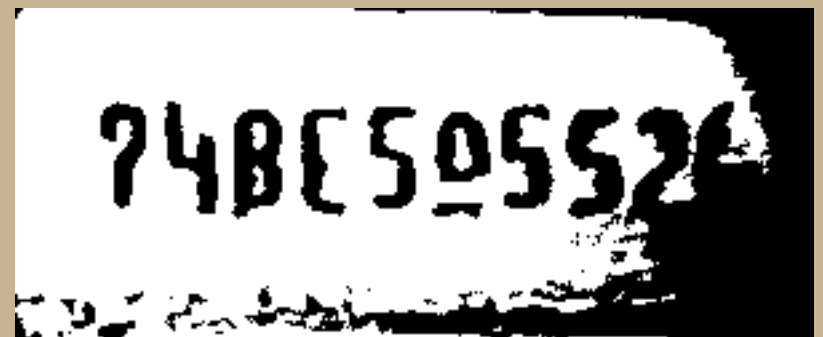
- A hisztogram elejéről kezdve nézzük meg minden szürkeértéket, mint lehetséges küszöböt:
 - Számoljuk ki $\sigma_B^2(T)$ értékét $\mu(T)$ és $B(T)$ segítségével
 - mindaddig növeljük T értékét, amíg $\sigma_B^2(T)$ növekszik.
- Ez az algoritmus feltételezi, hogy $\sigma_B^2(T)$ –nek egyetlen maximuma van!

Original

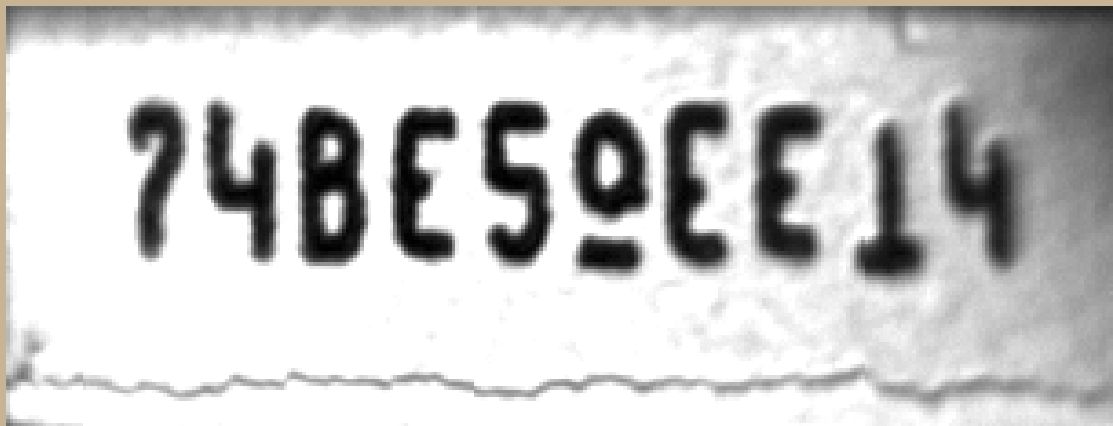
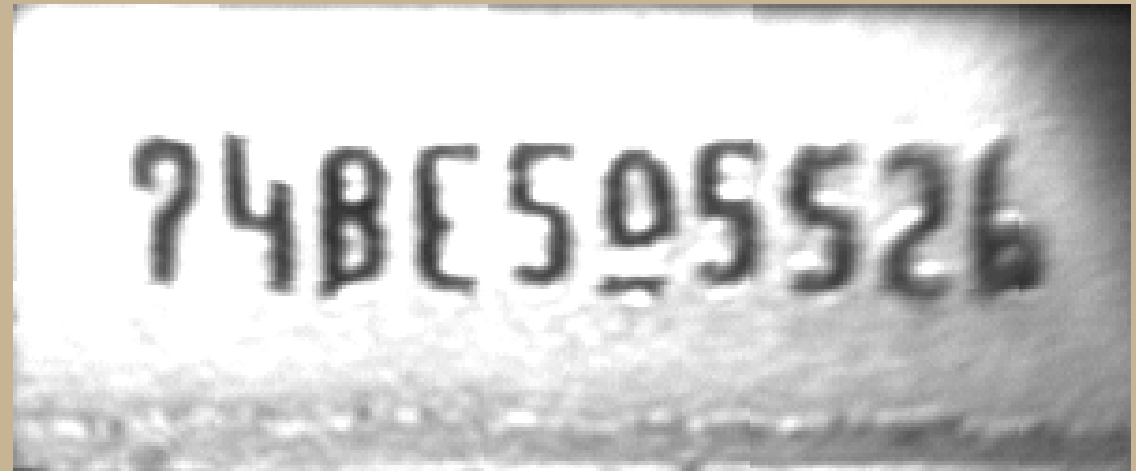

Isodata (Yanni)

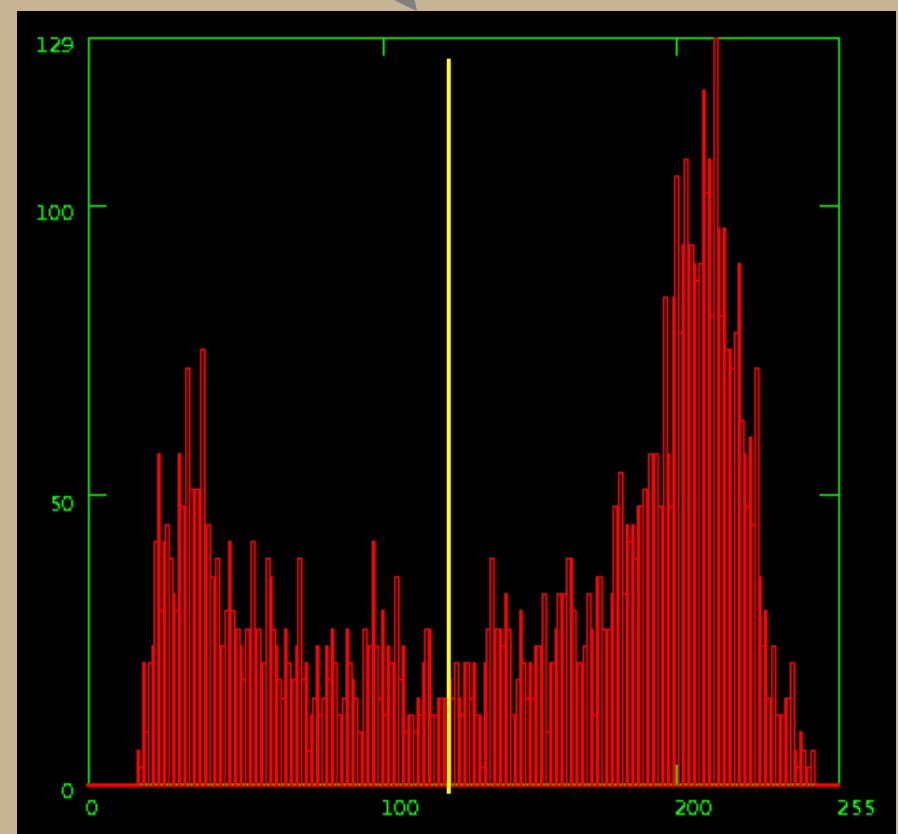
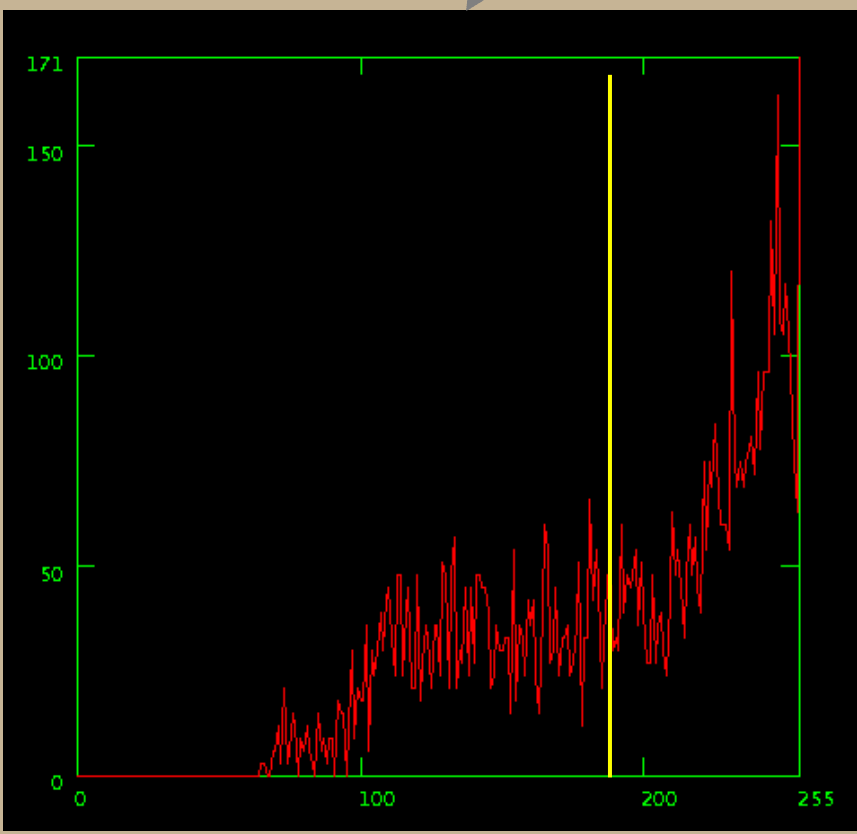

Otsu

- Mit tehetünk abban az esetben, ha az objektum vagy a háttér nem homogén?
- Amennyiben az objektum és a háttér kontrasztja lokálisan továbbra is nagy, akkor alkalmazhatunk **lokális küszöbölést**.

Lokális hisztogram + Otsu

● Egyetlen küszöb nem elegendő az objektum és háttér szétválasztásához

● → változó küszöbérték ($T(i,j)$) kell, amely követi az intenzitásváltozásokat:

$$T(i, j) = \mu(i, j) + k\sigma(i, j)$$

● (i,j) adott környezetében:

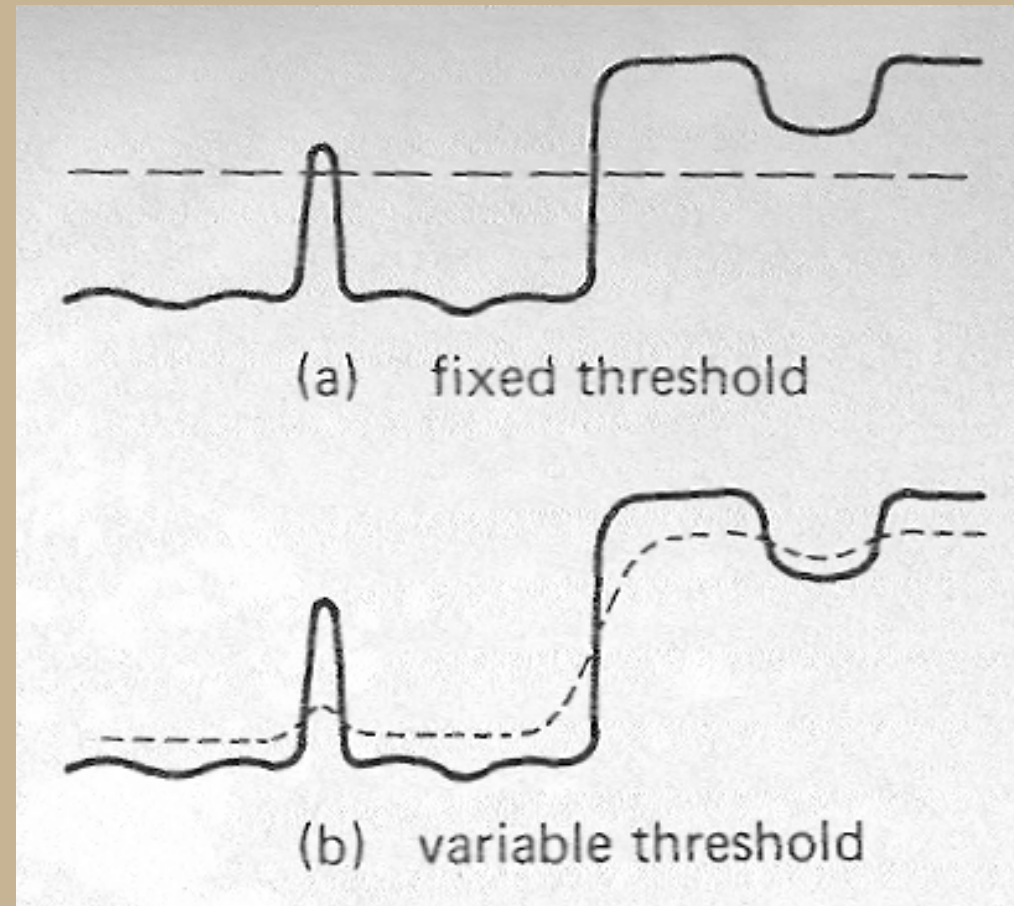
● $\mu(i,j)$ - középérték

● $\sigma(i,j)$ - szórás

● k – mennyire vegyük figyelembe a szórást

● Sötét objektum → $k < 0$,
világos objektum → $k > 0$

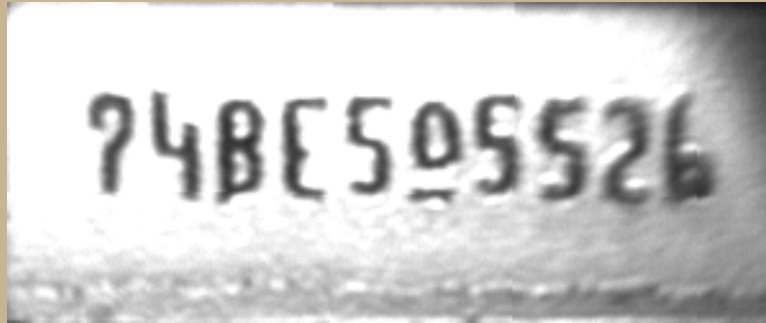
● Általában $|k| \sim 0.2$

A környezet mérete: elég kicsi ahhoz, hogy a lokális részleteket megőrizze, de elég nagy ahhoz, hogy a zajt elnyomja (általában **15X15**).

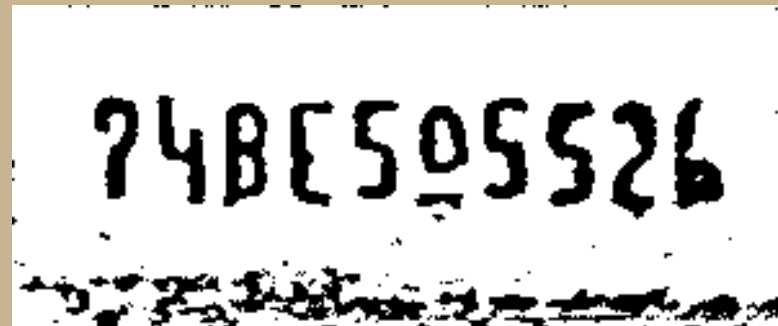
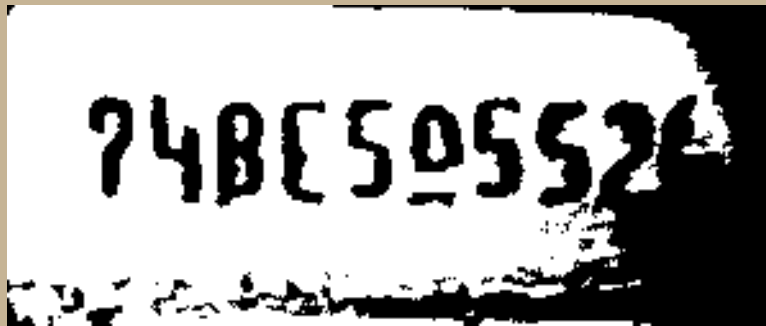
Niblack algoritmus: példák

original

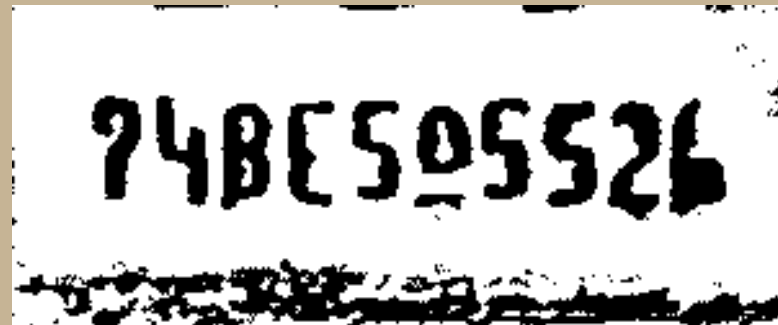
Niblack
 $k=-0.2$
30X30

Otsu

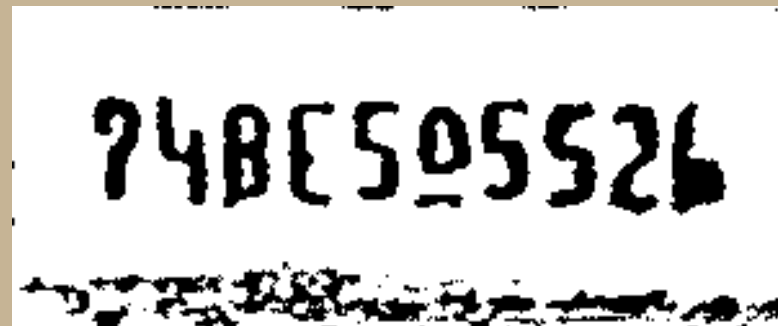
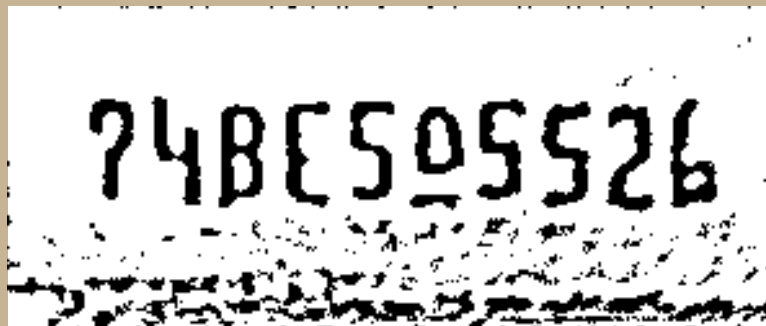
Niblack
 $k=-0.5$
30X30

Niblack
 $k=-0.2$
15X15

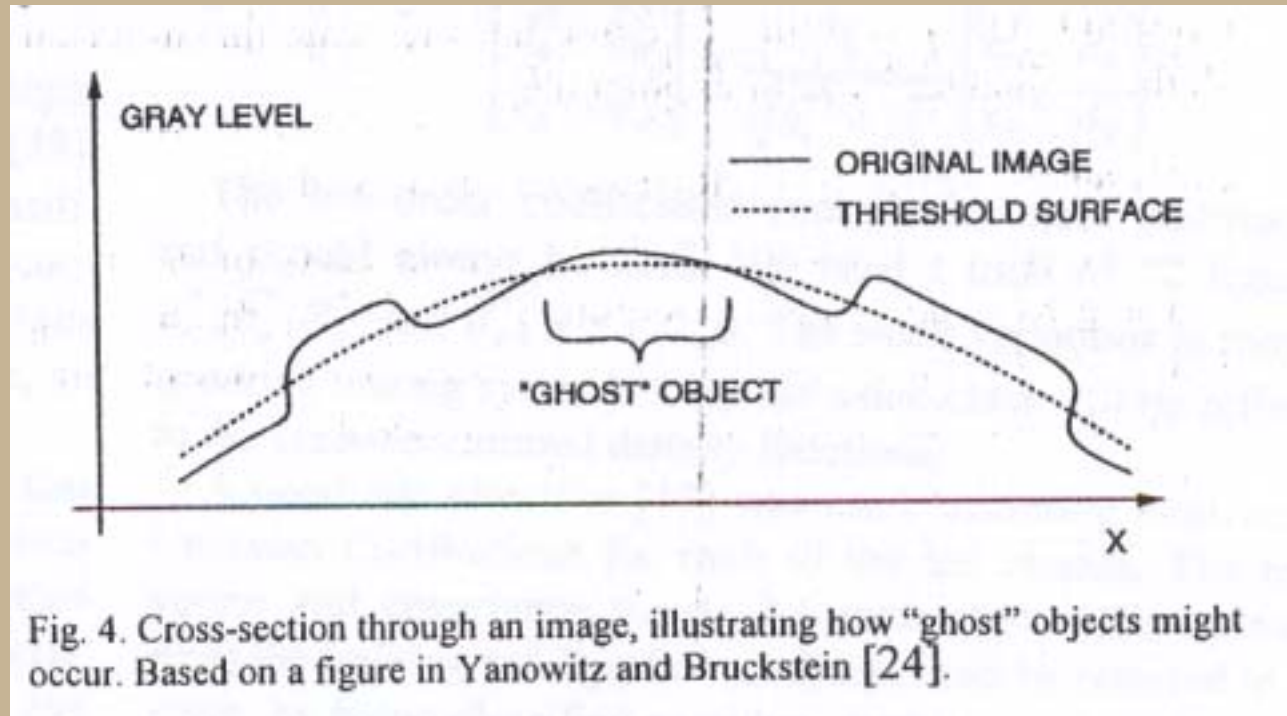

Niblack
 $k=-0.2$
60X60

Niblack
 $k=-0.5$
15X15

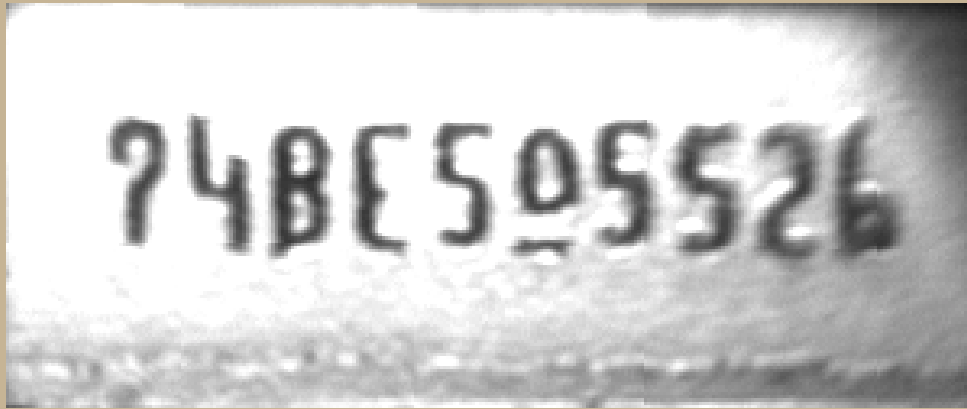
Niblack
 $k=-0.5$
60X60

“ghost” objektumok eltüntetése

- Számítsuk ki az átlagos gradiens értékét az objektumok éleimentén
- Töröljük le azokat az objektumokat, amelyeknek az átlagos gradiense egy adott küszöbérték alatt van

Postprocessing példák

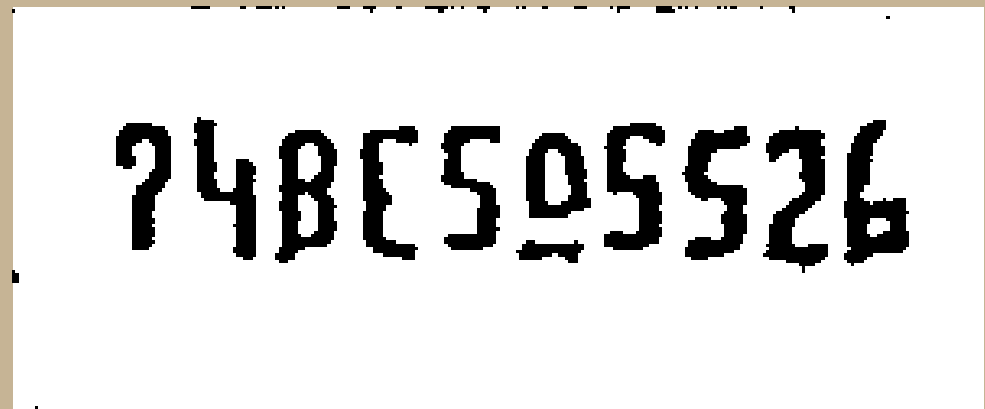
original

Niblack $k=-0.2$ 15X15

gradiens

postprocess után